

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-277-7-28>

**UNIFIED STATE REGISTER OF COURT DECISIONS
AS A SOURCE OF SCIENTIFIC AND EDUCATIONAL
INFORMATION**

**ЄДИНИЙ ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР СУДОВИХ РІШЕНЬ
ЯК ДЖЕРЕЛО НАУКОВОЇ ТА НАВЧАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЇ**

Boryslavska M. V.

*Candidate of Science of Law,
Associate Professor,
Associate Professor of Civil Law
and Process*

*Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University
of Management and Law
Khmelnytskyi, Ukraine*

Бориславська М. В.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу*

*Хмельницький університет
управління та права
імені Леоніда Юзькова
м. Хмельницький, Україна*

Тільки якісне навчання, максимально наближене до практичних аспектів майбутньої професії може зробити зі студента справжнього юриста. Тільки глибоке оволодіння практичною проблематикою досліджуваної правової проблеми, сфери дозволяє наукову діяльність вчених зробити корисною, прикладною, ефективною. Отже, йдеться про важливе в науці та навчанні – про поєднання теоретичного та практичного (прикладного).

Саме відсутність такого поєднання часто називають суттєвою проблемою у процесі оволодіння певними знаннями. Для окремих професій (наприклад, медици) теорія без практики взагалі неможлива, для інших (а серед них й юристи) – можлива, проте певна заглибленість у практичні аспекти все ж є вкрай необхідною.

Враховуючи, що не усі студенти під час навчання мають доступ до інформації, пов'язаною із здійсненням правової діяльності на практиці (зокрема, внаслідок її обмеженого доступу, неможливості поєднувати навчання з роботою тощо) на сьогодні надважливим та надзвичайно зручним джерелом виступають такі доступні ресурси, як різноманітні інформаційні технології, електронні бібліотеки, різноманітні великі бази даних та різноманітні електронні реєстри, бази законодавства як України, та к і зарубіжних країн, ресурси правозастосовних органів (зокрема, й судових). Серед таких – і Єдиний державний реєстр судових рішень (далі – РЄСР).

Його запровадження було обумовлене у ч.1 ст. 3 ЗУ «Про доступ до судових рішень» (прийнятий у грудні 2005 року, набрав чинності 1 червня 2006 року). У преамбулі вказаного закону зазначено, що він врегулює правила доступу до судових рішень задля встановлення відкритості діяльності судів загальної юрисдикції, можливості прогнозувати та уніфікувати судові рішення, забезпечуючи однакове застосування законодавства у схожих випадках [1]. Згідно закону забезпечувалося постійне внесення до РСР електронних копій судових рішень Верховного суду України (далі – ВС), вищих спеціалізованих судів, апеляційних й місцевих адміністративних судів, апеляційних та місцевих господарських судів, апеляційних загальних судів – не пізніше 1 червня 2006 року, а судових рішень місцевих загальних судів – не пізніше 1 січня 2007 року.

Ведення РСР покладене на Державну судову адміністрацію України, врегульоване відповідним Порядком [2].

Таким чином, починаючи із 2006 року з усіма винесеними судовими рішеннями (включно ухвали) можна ознайомитися у РСР. У зазначену електронну базу даних вносяться усі документи судів України, починаючи з місцевих й до Верховного Суду. База не містить тільки рішень Конституційного Суду України, оскільки він не відноситься до судів загальної юрисдикції.

РСР являє собою автоматизовану систему по збиранню, зберіганню, захисту, обліку, по пошуку й наданню електронних копій судових рішень (ч. 2 ст. 3 ЗУ «Про доступ до судових рішень»). РСР містить величезний масив інформації. Станом на 21 листопада 2022 року РСР містить 105 353 922 документів [3]. РСР щодобово поповнюється на 30–60 тисяч документів [4, с. 123]. Таким чином, суди провели (хоча й не без проблем) величезну роботу по наповненню РСР.

РСР виступає сучасним інформаційним інструментом, який дозволяє відслідковувати зміни та нові тенденції в судовій системі, внаслідок отриманої із РСР інформації робити аналітичні та статистичні висновки, які можна в подальшому використовувати в науковій та навчальній діяльності [4, с. 122]. На сьогодні інформаційні технології та їх доступність, в т.ч. РСР, дозволяють проводити наукову діяльність, ілюструючи її прикладами із судової практики. При цьому немає необхідності звертатися до архіву конкретного суду, що саме по собі є клопітним та тривалим у часі. Аналіз судової практики можна проводити по різноманітним

критеріям: по регіонам, конкретним судам, за прізвисьмом судді, по категорії справи, даті, ключовим словам тощо.

Проте, інформація з РСР може бути потрібною як науковцям, юристам-практикам, студентам, так і сторонам у справі. Так, без відвідування суду можна перевірити рух по справі від етапу її надходження до винесення рішення по суті [4, с. 122].

Доступ до РСР є безплатним й цілодобовим на офіційному веб-порталі судової влади України. Будь-хто має право на відтворення і копіювання інформації з Реєстру для своїх особистих потреб. Проте, слід враховувати, що доступ до інформації РС на спеціальному сайті <https://reyestr.court.gov.ua/> досить часто призупинений чи обмежений. Насамперед йдеться про неробочі години (зокрема, вихідні чи святкові дні, вечірні години). Переважно такі обмежені обумовлені проведенням технічних робіт. Ці фактори також слід враховувати користувачам РСР.

Помічені й інші проблеми щодо використання РСР. Серед них: 1) некоректна видача результату на запит пошуку; 2) часто зустрічається відсутність відповіді на запит або дуже довге проведення пошуку; 3) неоднаковість підходів до відображення у РСР судового рішення, якщо засідання відбулося у закритому режимі (в ідеалі в РСР повинен відображатися номер та дата документу, сам текст не показується) [5]; 4) значна кількість рішень має помилки (завичай стилістичні), має місце різний стиль (структура) тексту рішень; 5) зустрічаються випадки, коли в рішенні міститься інформація щодо осіб, яка може їх ідентифікувати (наприклад, прізвище та ініціали особи, адреси, номери реєстрації автомобілів), хоча такі дані повинні бути доступними лише для обмеженого кола осіб, зокрема, для суддів; 6) відсутність у РСР деяких судових рішень [6]. Більше того, є дані, що зустрічаються випадки, коли судові рішення після їх присутності у РСР потім зникають [7].

Таким чином, не дивлячись на наявні проблеми щодо коректності та зручності пошуку у РСР, він залишається найоптимальнішим ресурсом для збору та аналізу інформації, що може використовуватися у наукових дослідженнях студентів та науковців.

Література:

1. Про доступ до судових рішень: Закон України від 22 грудня 2005 року № 3262-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3262-15#Text>

2. Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень. Затвердж. рішенням Вищої ради правосуддя від 19.04.2018 № 1200/0/15-18. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18#Text>
3. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/>
4. Кібець В. О. Єдиний державний реєстр судових рішень як засіб доступу громадян до судових рішень. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 2. С. 122–124.
5. Буртник Х., Химчук А. Чому зникають та засекречуються судові рішення? URL: <https://dejure.foundation/chomu-znykayut-sudovi-rishennia>
6. Наслідінов Р. Практичні аспекти обробки даних Єдиного реєстру судових рішень. URL: <https://socialdata.org.ua/praktichni-aspekti-obrobki-danikh-iedin/>
7. Мотрунич М. Як більше 200 тисяч документів зникли з судового реєстру. URL: <https://www.slidstvo.info/articles/yak-bilshe-200-tysyach-dokumentiv-znykly-z-sudovogo-reyestru/>